

DECIZIA nr. 157 / 26.02.2015

privind soluționarea contestației formulate de XXX,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. XXX/19.01.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice cu adresa nr. XX/X/15.01.2015 înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. XXX/19.01.2015, cu privire la contestația formulată de **XXX** având sediul în București, cu sediu ales în București.

Obiectul contestației remisă prin poștă la 22.12.2014 și înregistrată la Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice sub nr. XX/08.01.2015, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/10.10.2014, prin care s-a stabilit suma de plată de XX lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, impozitului pe venitul microîntreprinderilor și dobânzi și penalități de întârziere aferente Taxei pe valoarea adăugată, emisă de către Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice și comunicată către XXX prin poștă cu scrisoare recomandată confirmată de primire în data de 24.10.2014.

De asemenea, XXX solicită anularea și scăderea din evidențe a somației de plată nr. XX/03.12.2014 și a titlului executoriu nr. XX/03.12.2014, emise de către Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice.

Având în vedere dispozițiile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de XXX.

1. Cu privire la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/10.10.2014 emisă de către Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate investi cu analiza pe fond a contestației în condițiile în care contestatarul nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente impozitului pe profit, impozitului pe venitul microîntreprinderilor și dobânzi și penalități de întârziere aferente Taxei pe valoarea adăugată nr. XX/10.10.2014 prin care s-a stabilit suma de plată de XX lei, ce face obiectul contestației, a fost comunicată către XXX, prin poștă cu scrisoare recomandată confirmată de primire în data de 24.10.2014.

Prin adresa remisă prin poștă la 22.12.2014 și înregistrată la Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București sub nr. XX/08.01.2015, XXX a formulat contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/10.10.2014, aferente impozitului pe profit, impozitului pe venitul microîntreprinderilor și dobânzi și penalități de întârziere aferente Taxei pe valoarea adăugată.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 68, art. 205 și art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

"Art. 68 - Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții

legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Art. 205 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

Art. 207 - (1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii."

De asemenea, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 185 alin (1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, republicată, care stipulează: "**Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate**".

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezultă că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/10.10.2014, aferente impozitului pe profit, impozitului pe venitul microîntreprinderilor și dobânzi și penalități de întârziere aferente Taxei pe valoarea adăugată prin care s-a stabilit suma de plată de XX lei a fost comunicată către XXX, prin poștă cu scrisoare recomandată confirmată de primire prin semnătură în data de **24.10.2014**, iar contestația a fost remisă prin poștă la data de **22.12.2014**, **nefiind respectat termenul de contestare de 30 zile prevăzut de legea specială în materie**, respectiv art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Se constată că XXX nu a respectat termenul legal de contestare, **deși** prin decizie **i s-a adus la cunoștință** faptul că are posibilitatea de a o contesta în termen de 30 de zile de la data comunicării, la organul fiscal emitent.

Având în vedere faptul că societatea a depus contestația după expirarea termenului legal, în condițiile în care normele referitoare la termenul de depunere a contestației au caracter imperativ, se reține că nerespectarea termenului de contestare face imposibilă antamarea pe fond a cauzei de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București.

În speță sunt incidente și prevederile art. 217 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

"Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei."

Ținând cont de faptul că termenul pentru exercitarea căii administrative de atac, prevăzut de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, are caracter expres, nerespectarea acestuia fiind sancționată cu decăderea și reținându-se culpa procedurală în care se află contestatarul, **urmează a se respinge ca nedepusă în termen** contestația formulată de XXX împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/10.10.2014, aferente impozitului pe profit, impozitului pe venitul microîntreprinderilor și dobânzi și penalități de întârziere aferente Taxei pe valoarea adăugată prin care s-a stabilit suma de plată de XX lei.

2. Cu privire la contestația formulată împotriva somației de plată nr. XX/03.12.2014 și a titlului executoriu nr. XX/03.12.2014, emise de către Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul Soluționare Contestații se poate investi cu analiza pe fond a cauzei, în condițiile în care contestatarul nu se îndreaptă împotriva unui act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat în procedura administrativă.

În fapt, prin contestația remisă prin poștă la 22.12.2014 și înregistrată la Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice sub nr. XX/08.01.2015, contestatarul se îndreaptă și împotriva somației de plată nr. XX/03.12.2014 și a titlului executoriu nr. XX/03.12.2014.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 172 alin. (1) și alin. (3) și art. 209 alin. (1), alin. (2) și alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevăd:

“Art. 172 - Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

[...]

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.

Art. 209 - Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;

b) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice competentă conform art. 36 alin. (3) pentru administrarea contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, pentru contestațiile formulate de aceștia, ce au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile

îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale de inspecție/control, indiferent de cuantum.

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

[...]

(4) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de autoritățile administrației publice locale, precum și de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități.”

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate se reține că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere întrucât competența materială de soluționare aparține instanței judecătorești.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 185 alin (1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, art. 68, art. 172, art. 205, art. 207, art. 209 și art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

DECIDE

1. Respinge ca nedepusă în termen contestația formulată de XXX împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XX/10.10.2014, aferente impozitului pe profit, impozitului pe venitul microîntreprinderilor și dobânzi și penalități de întârziere aferente Taxei pe valoarea adăugată prin care Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București a stabilit suma de plată de **XX lei**.

2. Constată necompetența materială a Serviciului soluționare contestații din cadrul Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București asupra capătului de cerere din contestația formulată de XXX împotriva somației de plată nr. XX/03.12.2014 și a titlului executoriu nr. XX/03.12.2014, emise de Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul București.